

man fradrager det, de kunde have faaet, hvis de vare vedblevne med at arbejde som Friskolelærere eller Vinterlærere, hvilket man maa, vil Beløbet indskrænke sig til 16—1700 Kr., og Beløbet vil svinde ganske bort, efterhaanden som de faa Ancienniteten, eller naa op til at faa den Statsunderstøttelse, som Loven hjemler dem, naar de have været Lærere eller Lærerinder længe nok. Som sagt, Forslaget har ikke stor finansiel Betydning, men det er rigtigt, at Forandringen sker, og jeg skulde, da der er Enstemmighed mellem Ministeren og Udvalget om dette Forslag, ikke have omtalt det, dersom der ikke var en Ting, som jeg dog finder Anledning til at bemærke. Der staar nemlig: De, der paa Grund af denne Lov blive o. s. v., og jeg ved ikke, hvorfor det staar der. Det er jo ganske vist, at man ikke kan blive ved med at lade Loven faa tilbagevirkende Kraft, men Sagen er noget andet her. Det er jo meget faa, skulle vi sige maaske 10 Lærere og Lærerinder over hele Landet, som paa ganske lignende Vilkaar ere gaaede over fra at være Friskolelærere til at blive fast ansatte i et Embede derved, at Biskolen er bleven saa stor, at der fra Autoriteternes Side er fordret, at det skal være et fast Embede, og disse Mænd og Kvinder komme altsaa ikke med paa dette Forslag. De have dog ingen anden Brøde gjort, end at de have tjent nogle Aar længere i Statstjenesten end de, der nu blive fast ansatte. Det er det hele, men man plejer just ikke særlig efter Forholdene under den ny Skolelov at gaa den Vej. Man plejer at give de ældste mest, men her vil man netop komme til at forbigaa ældre Lærere, som altsaa ikke komme ind under det Forslag, hvorom vi her tale, og det kan betragtes som en Uretfærdighed.

Jeg haaber derfor ogsaa, at den ærede Minister og Finansudvalget ville tage denne Sag op til Overvejelse inden 3die Behandling, saaledes at Forslaget kan ændres og komme til ogsaa at virke over for de Lærere og Lærerinder, som ere fast ansatte akkurat paa samme Vilkaar som dem, Forslaget omhandler, og som allerede i en Aarrække have tjent som fast ansatte Lærere og Lærerinder. De vilde jo efter Forslaget ikke faa Anciennitet, hvorimod de, som nu blive fast ansatte, skulle have Anciennitet af de Aar, i hvilke de have virket som Biskolelærere. Jeg haaber, som sagt, det vil blive muligt at komme til en Forstaaelse med Ministeren og Finansudvalget forinden 3die Behandling, og jeg

har ikke fundet Anledning til at stille Ændringsforslag i saa Henseende. Da jeg godt kunde knytte de Bemærkninger, jeg havde at gøre, til selve Lovforslaget, som det foreligger, ansaa jeg det at stille Ændringsforslag for en ren Formsag, som jeg altsaa har undladt. Jeg tillader mig i øvrigt varmt at anbefale Forslaget, som det foreligger, og saa at bede Ministeren og Udvalget have i Erindring, hvad jeg her har fremført.

K. M. Klausen: Efter den højtærede Ministers Udtalelse om Anmærkningen under Bevillingen til Kirken i Aarhus forekommer det mig, at han er enig med os i, at vor Anmærkning er fuldt berettiget; men en anden Sag er, at han mener, den er overflødig, fordi han under ingen Omstændigheder vil udbetale det begærede Beløb, før Kirkebyggerne derovre godtgøre, at de virkelig have Midler til at opføre Kirken i Overensstemmelse med de Planer og Forslag, som bleve foreviste os i Fjor. Det forekommer mig rigtigt at faa det konstateret saa stærkt som muligt, at disse Kirkebyggere omkring i Landet skulle vide, at de ikke kunne komme her og faa Understøttelse af Statskassen uden ogsaa at opfylde de Betingelser, under hvilke Understøttelsen er given. Men efter den højtærede Ministers Udtalelse anser jeg vor Anmærkning for at være unødvendig og tager derfor Ændringsforslag Nr. 53 paa Udvalgets Liste tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 53 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

K. M. Klausen: Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger vedrørende Bevillingen paa 500 Kr. til „Arbejdernes Læseselskab“ i Kjøbenhavn. Den højtærede Minister mente, at den Tale, jeg holdt her, burde jeg holde i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation. Det skulde jeg ikke have det mindste imod, men jeg ved, at i Øjeblikket vilde det ikke være nogen Nytte til at holde den Tale der. Jeg anser det nemlig ikke for sandsynligt, at en Bevilling til Arbejdernes Læseselskab vilde blive ydet af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Ikke fordi Kommunalbestyrelsen i mindste Maade nærer Uvillie mod dette Selskab eller ikke skulde finde, at Selskabet er fuldt ud værdigt til Støtte, men en Understøttelse af 500 Kr. vilde for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse i dette Øjeblik betyde,